

Beløb, der var omtrent en halv Gang mere end det virkelige. Og saa tilstaar jeg, at jeg er ikke saa godmodig, at jeg vil betale Skat af en halv Gang mere end min virkelige Indtægt, navnlig naar denne Indtægt hidrørte fra Sverige, hvor den i Forvejen var beskattet med 15 pCt., og jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem fra Odense under lignende Forhold vilde have betalt Skat af en 50 pCt. for højt ansat Indtægt, naar han i Forvejen havde betalt 15 pCt. af denne Indtægt. Som sagt, dette Spørgsmaals Sammenhæng er meget ligefrem. Jeg havde den Gang saa at sige ingen Virksomhed i Nyborg. Jeg havde opgivet den, og der var altsaa i og for sig ikke noget andet Baand, som skulde binde mig til at bo inde i Nyborg end det eventuelle Stavnsbaand, som det ærede Medlem synes at ønske genindført.

Hvad mine gode Gerninger overfor Nyborg angaar, skal jeg sige, at Forholdet jo er det, at jeg er Repræsentant for Nyborgkredsen og valgt, selvfølgelig ikke udelukkende, men i den Grad ved Nyborgs Stemmer, at jeg ikke kunde være bleven valgt, hvis ikke en stor Del af disse var falden paa mig. Det turde vel være det bedste Bevis paa, hvorledes man i Nyborg ser paa mig, og jeg tvivler ikke om, at i alt Fald mine Meningsfæller indenfor Venstre ville lægge mere Vægt paa det, som Valget er Udtryk for, end paa, hvad det ærede Medlem fra Odense fremsætter. Overhovedet skal jeg sige, at Sagligheden i mine Udtalelser vil det ærede Medlem, der endnu ikke har kunnet finde den, sikkert finde, hvis han vil have den Ulejlighed at gennemlæse min Tale i Rigsdagstidenden. Jeg tror, det ikke vil kunne undgaa en opmærksom Iagttagers Blik, at der er visse saglige Punkter i min Tale.

Marott: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Der maa nu foreløbig sluttes af for disse korte Bemærkninger.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det er ikke uden Grund, at saavel den højtærede Finansminister som ærede Medlemmer af dette Ting nære Betæneligheder ved Aar for Aar at fremlægge Statsregnskaber med større og større Underskud, især naar der samtidig forelægges Forslag til Finanslove, der bebude lignende Underskud. Der kan saaledes være god

Grund til snarest muligt at søge at faa dette Forhold ændret enten ved at nedsætte Udgifterne eller forøge Indtægterne. Det fremgik af den højtærede Finansministers Tale, at han ventede paa, at Finanslovkommisionen til Foraaret vilde afgive en Betænkning, der kunde paapege en Del Beparelser, hvilket vilde være meget glædeligt, vel at mærke, naar disse Beparelser ikke kom til at hemme den sociale og økonomiske Udvikling i vort Land. Men eftersom der ikke nu er nogen Ud-sigt til, at vi kunne komme ned med de uproduktive Udgifter, hvilket for Resten er beklageligt, forekommer det mig umuligt alene ved Beparelser at naa til Balance. Jeg synes derfor ligesom mange af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, at der helst straks burde arbejdes paa at søge Dækning for det store Underskud ved Skattepaalæg. Kan nemlig Befolkningen ikke i almindelige gode Tider udrede de paaløbende Udgifter, hvorledes vil det da gaa, hvis der kommer Misvækst med daarlige Tider? I de gode og frugtbare Aar bør vi i dette Land, hvor Landbruget dog er Hovederhvervet, ikke paadrage os større Gæld, end vi i Forvejen have, thi et gældbundet Land er en daarlig Arv at efterlade til vore Efterkommere.

Der er af ærede Medlemmer anvist flere Veje til at naa Balance, bl. a. blev der forleden Dag af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Laursen) nævnt en Værdistigningsskat, for at Samfundet derved kunde faa nogle af de Værdier, det selv havde skabt, og han tilføjede, at han ikke var Tilhænger af Enkeltskat. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed, thi der kan neppe paalægges en almindelig Grundværdistigningsskat, uden at der forud er foretaget en Omlægning af den nuværende Ejendoms-skyld til Jordskyld, ligesom man heller ikke kan tænke sig, at Tilhængerne af Grundværdibeskatningen vilde kunne bilige, at en Grundværdiskat paalægges, uden at der samtidig bliver tilsvarende Lettelser i andre Skattebyrder. Men hvis det ærede Medlem mener, at vi bør forberede en almindelig Grundværdistigningsskat ved en Forandring i Vurdering til Ejendomsskyld, saa at Jord og Bygninger blive vurderede hver for sig, og det derved bliver muligt, at i Fremtiden al Jord her i Landet faar samme Skattepligt, at det ikke som nu kun er Grundene omkring de nye Jernbaneanlæg, der ere pligtige at svare Værdistigningsskat, medens Grundene omkring de ældre Jern-